

EL TEMPS

A colp de medicament

Els pressupostos de l'estat espanyol per a 1998 acabaran quadrant tant sí com no, a colps de martell. I a colp de medicament. Que el govern de Madrid no haja tingut cap més solució, perquè li isquen els números, que tirar endavant una mesura tan discutida com la d'excloure cinc-cents medicaments de les llistes de la Seguretat Social, vol dir que els comptes públics no van tan bé com el ministre Rodrigo Rato i el seu equip proclamen. Més aviat, aquesta decisió dona la raó als avisos del veterà economista José Barea —tant els confidencials com els públics—, quan diu que aquests pressupostos no s'aguanten. I això és un mal senyal, perquè l'any 1998 és encara decisiu per a l'entrada d'Espanya en la moneda única. Qualsevol petit incident que afecte els comptes públics abans de la creació de l'euro pot perjudicar el valor de la pesseta i per tant l'economia espanyola, ja que a partir de 1999 el govern no tindrà marge de manobra i serà molt difícil que pugui corregir les condicions d'entrada en la Unió Econòmica i Monetària.

Però les principals crítiques al tema dels medicaments no són macroeconòmiques, sinó polítiques i socials. Polítiques, perquè ja fa molt de temps que el govern espanyol, el d'ara i el d'abans, hauria hagut d'adoptar mesures valentes i eficaces per resoldre el finançament de la sanitat pública. I fins ara només s'han anat posant pegats, per por del cost electoral de prendre aquestes decisions valentes i eficaces. Que els números de la Sanitat no quadrarien, ja ho va avisar fa anys el famós informe Abril Martorell, un document unitari redactat per experts i per encàrrec d'un ministre socialista. Ni el PSOE llavors ni ara el Partit Popular han fet cas de les recomanacions d'aquell informe.

A part, la mesura afecta la indústria farmacèutica, que està concentrada a Catalunya i que canalitza la defensa dels seus interessos a través d'unes forces polítiques i d'uns *lobbys* determi-

nats, que no tenen bona entrada a la Moncloa. En aquests moments, només sobreviuen quatre grans empreses autòctones fortes, que inverteixen entre un 10% i un 12% dels seus ingressos en investigació i desenvolupament, per no perdre el tren del futur i evitar la desaparició en mans dels grans grups estrangers com abans ha passat amb totes les altres empreses del sector. Però ni així se'n sortiran, si el govern espanyol s'estima més tancar un forat momentani en lloc d'enfortir i preservar un dels pocs sectors capadavanters, internacionalment, de la indústria catalana.

Però el *medicamentazo* té sobretot una repercussió social que el fa especialment lesiu. Potser sí que els cinc-cents medicaments que seran exclosos de les llistes de la Seguretat Social són prescindibles, però no de colp. Les opinions de metges i farmacèutics són molt clares. Aquesta mesura, vist el precedent del govern socialista que el PP tant va criticar, segurament només servirà per això: perquè quadre el pressupost el 1998. Ja que després, "el sistema" troba vies per esquivar l'exclusió d'aquests medicaments i els metges acaben receptant-ne altres de més cars que sí que estan subvencionats per la Seguretat Social.

Les recomanacions de l'informe Abril, que ningú no ha desacreditat mai, són que els malalts participen en la factura farmacèutica pagant un tant per recepta, però la por de perdre les eleccions sempre ha pesat més que les consideracions sobre la racionalitat de la despesa pública. No s'hi val a dir que cent pessetes per recepta són massa diners per als pensionistes, perquè ara no pagaran les cent pessetes, però continuaran fotuts: hauran de pagar íntegrament el preu d'un medicament si els fa falta per al seu benestar i tenen la mala sort que és dels afectats pel *medicamentazo*. En canvi, els ciutadans amb més poder adquisitiu pagaran sense problemes els medicaments exclosos de les llistes, com haurien pagat de bon grat les cent peses per recepta. ■

"La por de perdre les eleccions sempre ha pesat més que les consideracions sobre la racionalitat de la despesa pública."

"El 'medicamentazo' té sobretot una repercussió social que el fa especialment lesiu."